

Панијум — број двадесет и два

31. decembar 2023.

Jeff Pippenger

2026-03-12

Од 31. децембра 2023. године, Лав из племена Јудина открива пророчке истине по одређеном редоследу. Тај редослед се лако може утврдити прегледом чланака који су објављени на интернет-страници Future for America. Током протеклих месеци, истине које су биле отпечаћене биле су многобројне и дубоке! Тај редослед није случајан, већ је сврсисходан. Тај низ јасно указује на сврсисходан, узастопан процес који Христос, као Лав из племена Јудина, извршава док отпечаћује завршне поруке провере за цркву, а потом и за свет. У књизи Откривења, Лав из племена Јудина узима књигу запечаћену са седам печата и скида печате један по један — редом.

Биће објављени својим редом

„Пошто је ових седам громава пустило своје гласове, Јовану долази заповест, као и Данилу у погледу мале књиге: ‘Запечатити оно што рекоше седам громава.’ То се односи на будуће догађаје који ће бити откривени својим редом. Данило ће стајати на своме делу на крају дана. Јован види малу књигу отворену. Тада Данилова пророчанства добијају своје право место у порукама првог, другог и трећег анђела које треба објавити свету. Отварање мале књиге била је порука у вези с временом.

„Књиге Данила и Откривења чине једно. Једна је пророштво, друга откривење; једна је запечаћена књига, друга отворена књига. Јован је чуо тајне које су громави изговорили, али му је било заповеђено да их не запише.

„Посебна светлост дата Јовану, која је била изражена у седам громава, представљала је приказ догађаја који ће се збити под вешћу првог и другог анђела. Није било најбоље да народ зна ове ствари, јер је њихова вера нужно морала бити испитана. По Божјем поретку биће објављене најчудесније и најузвишеније истине. Вест првог и другог анђела требало је да буде објављена, али никаква даља светлост није смела бити откривена пре него што ове вести изврше своје одређено дело. То је представљено анђелом који стоји једном ногом на мору, проглашавајући најсвечанијом заклетвом да времена више неће бити.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Коначно откривење „седам громава“ било је отворено после 2023. године, и открило је да „седам громава“ представљају прво алфа-разочарање све до последњег омега-разочарања. Јовану није било допуштено да одреди седам громава, јер откривење „седам громава“ није било једно појединачно испуњење историје, већ приказ „разграничења догађаја“ који су се одиграли у милеритској историји, а који ће се поново одиграти у последњим данима. Савршено испуњење било је показано да би илустровало историју од 18. јула 2020. до ускоро долазећег недељног закона. Лав је отворио ту светлост да обасја историју подизања

храма сто четрдесет и четири хиљаде.

У милеритској историји „седам громава“ представљало је период од 1798. до 1844. године, када су милерити износили „најдивније и најнапредније истине“. У извршавању дела које им је било дато, милерити су били испитани. Они нису у потпуности разумели поруку коју су објављивали, нити историју коју су испуњавали. Истине које су објављивали јесу оно што сестра Вајт одређује као „напредне истине“, које није требало да буду разумљиве све док поруке првог и другог анђела не би извршиле своје дело.

Када „седам громава“ достигне своје савршено испуњење, ти „будући догађаји“ представљени су вестима тројице анђела из Откривења четрнаест у спрези са књигом пророка Данила. Дело сто четрдесет и четири хиљаде, које је представљено „будућим догађајима“ „седам громава“, јесте сједињавање књиге пророка Данила са вестима тројице анђела.

„Господ ће ускоро казнити свет због његове безаконости. Он ће ускоро казнити верске заједнице због њиховог одбацивања светлости и истине које су им дате. Велика порука, која обједињује поруке првог, другог и трећег анђела, треба да буде објављена свету. То треба да буде суштина нашег рада.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

Од 31. децембра 2023. године Лав из племена Јудина отпечаћује пророчке истине у одређеном „редоследу“.

Историја милеритског покрета

„Има оних који сада живе, а који су, проучавајући пророчанства Данила и Јована, примили велику светлост од Бога док су прелазили преко тла на коме су се посебна пророчанства, по свом редоследу, налазила у процесу испуњења. Они су народу носили вест о времену. Истина је засјала јасно као сунце у подне. Историјски догађаји, који су показивали непосредно испуњење пророчанства, били су изнесени пред народ, и пророчанство је било виђено као фигуративно оцртавање догађаја који воде до завршетка историје ове земље.“ Selected Messages, књ. 2, 101, 102.

„Ред“ који Христос открива у поруци поноћног вапаја представља „историјске догађаје“ који показују „непосредно испуњење пророштва“ које води ка завршетку времена милости. Непосредно испуњење пророштва у последњим данима није откривење пророштава која се заснивају на времену, али Палмони и даље употребљава бројеве да означи непосредна испуњења пророштва. Времена више нема, и премда су милерити „носили поруку о времену“ своје нараштају, порука трећег анђела јача је од „времена“.

„Господ ми је показао да вест трећег анђела мора ићи и бити објављена расејаној деци Господњој, и да не треба да буде окачена о време; јер време више никада неће бити проба. Видела сам да неки западају у лажно узбуђење које настаје из проповедања времена; да је вест трећег анђела снажнија него што време може бити. Видела сам да ова вест може стајати на сопственом темељу, и да јој време није потребно да је ојача, и да ће

ићи у силној сили, и извршити своје дело, и бити скраћено у праведности.” Experience and Views, 48.

Узастопни „редослед“ разоткривања пророчких истина указује на историју која се прогресивно одвија, али исто тако указује и на развој поруке. „Редослед“ представљене историје, као и стопе којима Лав из племена Јудиног разоткрива поруку још од 31. децембра, обоје су спасоносни за разумевање. У јулу 2023. године, глас у пустињи почео је да припрема пут за разоткривање 31. децембра 2023. Потом је Лав из племена Јудиног разоткрио прво поглавље Откривења.

Ништа друго

„Свечане поруке које су, својим редом, дате у Откривењу, треба да заузимају прво место у мислима Божјег народа. Ничему другом не сме се допустити да заокupi нашу пажњу.“ Testimonies, volume 8, 301, 302.

Чланци који су започели 2023. године треба да „заузимају прво место у умовима Божјег народа“.

„Све што је Бог у пророчкој историји одредио да се испуни у прошлости, испунило се, а све што тек долази по своме реду, доћи ће. Данило, Божји пророк, стоји на своме месту. Јован стоји на своме месту. У Откривењу је Лав из Јудиног племена отворио ученицима пророштва књигу Данилову, и тако Данило стоји на своме месту. Он носи своје сведочанство, оно што му је Господ открио у виђењу о великим и свечаним догађајима које морамо знати док стојимо на самом прагу њиховог испуњења.

„У историји и пророштву Реч Божја приказује дуготрајан сукоб између истине и заблуде. Тај сукоб још увек траје. Оно што је било, поновиће се.“ Selected Messages, book 2, 109.

Тридесет

Порука Данила 11:40 била је откривена и формализована 1996. године. Тридесет година касније, скривена историја тог истог стиха сада се открива у вези са формализацијом поруке Поноћног вапаја, поруке која се састоји од исправљеног спољашњег предвиђања о исламу у вези са исправљеном унутрашњом поруком Поноћног вапаја. Порука Поноћног вапаја објављује се пре недељног закона из шеснаестог стиха, јер се на недељном закону у причи врата затварају.

Петар

Ово смешта Петра у историју запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Петар је имао поруку коју је објавио у горњој соби, и поруку коју је објавио у храму. Порука горње собе јесте поноћни поклич из приче, а порука храма јесте гласан поклич трећег анђела. Да би Петар могао да објави поруку поноћног поклича у горњој соби, Петрова порука би најпре била исправљена и уобличена. То исправљање и уобличавање остварује се довођењем заједно пророчких линија које Лав из Јудиног племена поистовећује још од 31. децембра

2023. године.

Дело које сада треба обавити јесте да се порука Поноћног вапаја формализује. Формализовање поруке било је предобличено Вилијамом Милером 1831. године, и часописом *The Time of the End* 1996. године. Исправљање поруке које је произвело прво разочарање 18. јула 2020. године било је предобличено и Јосијом Личом и Самуилом Сноуом. Дело које је сваки од њих извршио „проузроковало“ је „последницу“ која је уследила након 11. августа 1840. године, и након покрета седмог месеца. Године 1840. порука је била однета до сваке мисионарске станице у свету, а 1844. године порука Поноћног вапаја преплавила је источну обалу Сједињених Држава као плимни талас. Дело људи „проузроковало“ је „последницу“ изливања Светога Духа. Година 1840. отишла је у свет, представљен морем, а 1844. отишла је у Сједињене Државе, представљене земљом. Символ 1840. године био је Христос који стоји на земљи и мору у десетој глави Откривења, а управо то поглавље поистовећује историју од 1840. до 1844. године, и приказује Христа како стоји на земљи и мору.

И 1840. и 1844. године, усклађивање предсказања било је померање унапред у времену, ка тачном датуму. Једно је било предсказање о исламу, а друго предсказање о причи о десет девојака. Једно је било спољашње, а друго унутрашње. Година 1844. такође је обухватала заблуду у погледу разумевања светиње. Да ли је светиња била земља, или је то била небеска светиња? Неразумевање је било још дубље од саме дефиниције светиње, јер је оно такође представљало пробу да ли ће нека душа следити Христа из Светога у Светињу над светињама.

„Видех Оца како устаје са престола и у огњеним колима улази у Светињу над светињама, унутар завесе, и седа. Тада Исус устаде са престола, и већина оних који су били погнати устаде с Њим. Не видех ни један зрак светлости да је прешао од Исуса ка немарном мноштву пошто је устао, и они остадоше у потпуној тами. Они који устадоше када и Исус, држали су свој поглед прикован за Њега док је напуштао престо и повео их мало даље. Тада подиже Своју десницу, и чусмо Његов мили глас како говори: ‘Чекајте овде; идем к Своме Оцу да примим царство; држите своје хаљине неокаљанима, и за мало ћу се вратити са свадбе и примићу вас к Себи.’ Тада облачна кола, са точковима као огњени пламен, окружена анђелима, дођоше тамо где је Исус био. Он ступи у кола и би однесен у Светињу над светињама, где је Отац седео. Тамо угледах Исуса, великог Првосвештеника, како стоји пред Оцем. На скуту Његове хаљине беше звоно и нар, звоно и нар. Они који устадоше с Исусом уздизаху своју веру к Њему у Светињи над светињама, и молише се: ‘Оче мој, дај нам Свога Духа.’ Тада би Исус дунуо на њих Светога Духа. У том даху беше светлост, сила, и много љубави, радости и мира.“

„Окренух се да погледам скупину која је још увек била погнута пред престолом; они нису знали да га је Исус напустио. Сотона је изгледао као да је крај престола, настојећи да настави дело Божје. Видех их како подижу поглед ка престолу и моле се: ‘Оче, дај нам Духа Свога.’ Тада би Сотона дувао на њих неки несвети утицај; у њему је било светлости и много силе, али не и слатке љубави, радости и мира. Сотонин циљ био је да их одржи у обмани и да повуче натраг и превари децу Божју.“ *Early Writings*, 55, 56.

Светилиште је било препознато као „кључ“ који је разјашњавао сва погрешна схватања настала услед погрешног разумевања светилишта. Оно је било „кључ“ који је објашњавао разочарање. У потоњим данима, „кључ“ је разочарање, које објашњава погрешно разумевање храма.

Од 22. октобра 1844. „времена више нема“, и грешка разочарања од 18. јула 2020. сада мора бити исправљена, али не у погледу времена, јер времена више нема.

И анђео кога видех где стоји на мору и на земљи подиже руку своју к небу, И закле се Оним који живи у векове векова, који је створио небо и оно што је на њему, и земљу и оно што је на њој, и море и оно што је у њему, да времена више неће бити; Него ће се у дане гласа седмога анђела, кад стане трубити, свршити тајна Божја, као што јави својим слугама пророцима. Откривење 10:5–7.

Место предсказања које мора бити исправљено јесте Нешвил, Тенеси, и то место се не може променити, јер га није одредила организација Future for America, него Елен Вајт, а Дух пророства никада не греши.

„Када сам била у Нешвилу, говорила сам народу, и у ноћно време појавила се огромна огњена кугла која је дошла право с неба и спустила се на Нешвил. Из те кугле избијали су пламенови као стреле; куће су бивале прождиране; куће су се љуљале и падале. Неки од наших људи стајали су тамо. ‘То је управо онако како смо очекивали’, рекли су, ‘очекивали смо ово.’ Други су ломили руке у агонији и вапили Богу за милост. ‘Знали сте то’, рекли су, ‘знали сте да ово долази, а никада нисте рекли ни реч да нас упозорите!’ Изгледало је као да би их готово растргли на комаде при самој помисли да им то никада нису казали нити им уопште дали било какво упозорење.” Рукопис 188, 1905.

Унутрашње питање ватрених кугли над Нешвилем јесте то што оно открива да је лаодикијски адвентизам седмога дана знао за поруку упозорења о Нешвилу, али је ћутао. Ово је тачка у пророчкој историји у којој се пројављује „срамота“ или „радост“ поруке Поноћног вапаја. Ово је тачка у којој они који треба да постану застава почињу да се уздижу као посебни, насупрот онима који тада бивају посрамљени од стране људи из света, који су огорчени и гневни што лаодикијски адвентизам седмога дана није дао упозорење о Нешвилу. Ова иста пророчка разлика била је представљена на гори Кармилу између Илије и Валових пророка, и у историји другог анђела у милеритској историји, када су протестанти постали отпали протестанти и започели своју улогу лажног пророка, поставши кћери Рима. Године 1989, политички рог је преко Регана учинио потпуно исто, само што Реган није постао кћери Рима; постао је Ахав и Хлодовех први, љубавници Рима.

„Био ми је приказан један приказ. Било је то у ноћи уочи суботе. Тада ми је тај приказ био приказан. Погледала сам кроз прозор, и тамо је била неизмерна огњена кугла која је дошла с неба, и пала је тамо где су подизали зграде са стубовима; нарочито су ми били приказани стубови. И изгледало је као да је кугла дошла право на зграду и смрвила је, и видели су да се она грана, да се грана, да се шири, и почели су да вапе и наричу и

наричу, и да крше руке; а мислила сам да су неки од наших људи стајали тамо поред, говорећи: ‘Па, то је управо оно што смо очекивали; то је управо оно о чему смо говорили; то је управо оно о чему смо говорили.’ ‘Ви сте то знали?’ рекоше људи. ‘Знали сте, а никада нам о томе нисте рекли?’ Мислила сам да је на њиховим лицима била таква мука, таква мука у њиховом изгледу.” Рукопис 152; 1904.

Разочарање од 18. јула 2020. године јесте „кључ“ за препознавање храма који треба да буде уздигнут као застава. Разликовање двеју класа адвентиста јесте главна тема библијског пророштва. Јеремија је одбио да се придружи „збору подсмевача“, а цркве у Смирни и Филаделфији обе су биле супротстављене синагоги Сатаниној, чији су припадници тврдили да су Јевреји, а нису били. Разлика између двеју класа оних који исповедају адвентистичку веру представљена је методом који примењују у проучавању Библије. То је разлика између истинског образовања и „такозваног вишег образовања“, како га назива Сестра Вајт.

Nešvil је познат као „Atina Juga“, а најчуvenija грађевина која представља Grčku у Nešvilу јесте Partenon у Centennial Parku, сagraђен 1897. године као реплика у punoj razmeri древног grчког Partenona. Podignut је да obeleži stogodišnjicu prijema Tenesija у status savezne државе 1796. године, и било је predviђено да буде sruшен nakon прославе. Umesto toga, zemljište је 1903. године pretvoreno у park, а Partenon је од 1920. до 1931. године trajно obnovљен.

Назив „Партенон“ потиче од грчке речи parthénos, што значи „дјева“ или „девица“, и односи се на Атину у њеном виду нетакнуте, мудре и ратоборне богиње мудрости, стратегије, уметности, заната и цивилизације. Саграђен између 447. и 432. године пре Христа на атинском Акропољу, у њему се налазио огроман хриселефантински (од злата и слоноваче) кип Атине, дело вајара Фидије — те је, у суштини, служио као њен „дом“ или божанско пребивалиште, где се веровало да је она присутна.

Нагласак западног образовног система на широком знању, критичком испитивању, грађанском обликовању и оквиру слободних уметности у својој основи почива на старогрчкој филозофији и пракси. Без Платонове Академије, Аристотеловог Ликеја или атинске паидеје, савремено школство какво познајемо изгледало би веома другачије.

Године 1904. основана је школа Medison, devet milja izvan Nešvila. Elen Vajt bila је osnivački član управног odbora prvobitne школе Medison (zvanično Nashville Agricultural and Normal Institute, а kasnije poznate као Madison College). Од samog osnivanja 1904. služila је као osnivački član odbora direktora. Ostala је у odboru до otprilike 1914. године (godinu dana pre svoje smrti 1915).

То је био једини колегијум или управни одбор неке установе у који је она икада пристала да ступи или у чијем је раду служила. Намерно је ограничавала такве формалне положаје у другим адвентистичким организацијама, али је за Медисон начинила изузетак због његове усклађености са њеним саветима о образовању (самоподржавајуће, на пољопривреди засновано, на мисионарски рад усмерено образовање које наглашава Библију, ручни рад и практичну припрему за службу на Југу и шире). Поруке из Нешвила од сестре Вајт дошле су 1904. и 1905. године, у истом временском раздобљу када је Медисонска школа почињала, а

изложба Партенона била претварана у трајно обележје у сталном парку. Символ грчког образовања и небеског образовања, оба обележавајући своје почетке у истом кратком временском раздобљу, које је било исто оно временско раздобље у коме су дата виђења о огњеним куглама Нешвила.

„Синоћ ми је био приказан један приказ. Можда се никада нећу осетити слободном да откријем све у вези с тим, али ћу открити понешто.“

„Чинило се да се једна огромна огњена кугла спустила на свет и смрскала велике куће. С места на место уздицао се повик: ‘Господ је дошао! Господ је дошао!’ Многи нису били спремни да Га дочекају, али је неколицина говорила: ‘Хвала Господу!’“

„Зашто хвалите Господа?“ упиташе они на које је долазила изненадна пропаст.

„Јер сада видимо оно што смо тражили.“

„„Кад бисте веровали да ове ствари долазе, зашто нам нисте рекли?“ био је страшни одговор. „Нисмо знали за ове ствари. Зашто сте нас оставили у незнању? Изнова и изнова виђали сте нас; зашто се нисте зближили с нама и рекли нам за суд који долази, и да морамо служити Богу, да не бисмо пропали? Сада смо изгубљени!““ Manuscript 102, 1904.

Контекст порука из Нешвила био је географски постављен у духовни оквир истинитог или лажног образовања. Образовања које припрема душу да буде грађанин или неба или земље. У визијама сестре Вајт о Нешвилу нема никаквог помињања ислама, па шта би било оправдање да се ислам придода визији ватрених кугли над Нешвилем? Како би исправка нешвилске поруке из 2020. године била у складу са делом Џосаје Лича и Самјуела Сноуа? Њихове исправке биле су начињене онда када су препознали да су исти докази који су довели до првог предвиђања били докази који су утврдили исправљено предвиђање.

Доказ о исламу био је утврђен много пре него што је био повезан са вешћу упозорења из Нешвила. Вест ислама непосредно је повезана са вешћу трећег анђела. Ова чињеница је приказана на основу више библијских сведока. Упозорење трећег анђела представља упозорење о жигу власти цара са севера, а упозорење ислама представљено је упозорењем синова истока.

Али ће га узнемирити гласови са истока и са севера; зато ће изићи с великом јарошћу да погуби и сасвим затре многе. Данило 11:44.

Трећи анђео је ступио у историју 22. октобра 1844. године, када је седма труба почела да се оглашава. Седма труба је уједно и треће тешко зло ислама. Побуна из 1863. године утишала је оглашавање седме трубе све до 11. септембра, када је трећи анђео сишао у осамнаестом поглављу Откривења, док су велике зграде Њујорка биле оборене дотицајем Божје силе.

11. септембар је био алфа, односно почетак времена запечаћења, које се завршава при омеги, односно окончању запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, приликом ускоро надолазећег недељног закона.

11. septembar predstavlja alfu vremena kušnje obličja zveri u Sjedinjenim Državama, koje se završava na omegi vremena kušnje obličja zveri u Sjedinjenim Državama, do čega dolazi kada se žig zveri bude sprovodio u Sjedinjenim Državama.

9/11 је алфа, односно почетак суда над живима над звери земаљској, укључујући њене републиканске и протестантске рогове, који се завршава ускоро долазећим недељним законом.

11. септембар је алфа „дана Господње припреме“, који се завршава на испиту у погледу дана Господње суботе.

9/11 је алфа подизања храма, представљена темељним каменом, које се окончава када омега, заглавни камен, буде постављен на храм.

11. septembar је alfa trećeg teškoće u Sjedinjenim Državama, koja se završava pri zemljotresu iz jedanaeste glave Otkrivenja, a to je uskoro dolazeći nedeljni zakon. Pri tom zemljotresu treće teškoća dolazi brzo. Istorija vatrenih kugli u Nešvilu prethodi zatvaranju vremena probe pri nedeljnom zakonu, uprkos objavljivanju onih koji osuđuju laodikijske adventiste tvrdeći: „Sada smo izgubljeni.“

Књига пророка Јоила и њено испуњење на Педесетницу износе расправу о поруци Поноћног поклича, када једна класа, која не може да разуме умножење знања, оптужује оне који разумеју да су пијани. Сукоб пијанаца Јефремових и мудрих јесте тема којој се често приступа у Божјој пророчкој Речи. Један елемент истине јесте да је порука двостепена порука, као што је то Петар приказао у горњој соби, а потом и у храму. То је представљено судом који почиње над Божјим домом, а затим бива праћен судом над онима који су изван Божјег дома. Процес суда такође је представљен двама гласовима из Откривења осамнаест, где је први глас 11. септембар до недељног закона, а затим други глас из четвртог стиха означава недељни закон. Разликовање истините и лажне пророчке поруке позног дажда такође је илустровано Илијом, за кога Малахија каже да се враћа непосредно пре завршетка времена милости.

Симболи мудрих и лудих на гори Кармилу били су „Илија мудри“ и луди пророци Валови. Илија је Петар, а пророци Валови су пијанице Јефремове. Када се луде пијанице, изливањем огња, открију као лажни пророци Валови, народ најзад одговара: „Господ, Он је Бог.“ Лаодикијски адвентисти седмога дана откривају се као такви, при испуњењу предсказања о Нешвилу. Они изван адвентизма који се тада пробуде за неверност лудих бивају осведочени, али њихово време милости још није завршено. Приказ откривања мудрих и лудих девојака, представљен опоменском вешћу о Нешвилу, јесте путоказ у коначном савршеном испуњењу приче о десет девојака.

Разочарање од 18. јула 2020. одређује поруку која мора бити исправљена, као и испољавање оних унутар адвентизма који имају уље и оних који га немају. Они којима је недостајала порука о уљу која опомиње Нешвил тада се стављају у супротност са онима који уље поседују. Од две класе које или имају или немају уље поруке, једна класа је доживела

разочарање које је било представљено првим разочарањем у милеритској историји, док друга нема то искуство. Без разочарања које је типолошки приказано у милеритима, нема исправке која би се могла извршити у погледу било ког неуспелог предвиђања. Чињеница да је предвиђање о Нешвилу из 2020. идентификовало ислам у складу је са елементом неуспеле поруке који треба да буде исправљен.

Доказ за то налази се у чињеници да историја у којој пристижу ватрене кугле Нешвила не само што се подудара са историјом првог разочарања милерита и потоњом исправком поруке, него и зато што се одвија у оквиру историје која започиње доласком трећег анђела 11. септембра, означавајући долазак ислама трећег јао, и да ислам пророчки поново долази при земљотресу недељног закона из Откривења једанаест. Задржавање ислама у поруци, без икаквог непосредног позивања сестре Вајт на ислам и на упозорење Нешвила, заснива се на теми историје, а то је ислам.

У сто педесет трећем чланку серије под насловом Књига пророка Данила утврдили смо да ће, у сагласју са сведочанством Валаама и магарице, ислам, представљен магарицом, имати три примарне интеракције са Сједињеним Америчким Државама у историји од 11. септембра до недељног закона. Утврдили смо да је 11. септембар био прва, а затим 7. октобар 2022. друга. Запазили смо да је први напад био на духовну славну земљу, а други напад на дословну славну земљу Израела, и да ће трећи напад бити напад при земљотресу недељног закона. Истакли смо да је историја Валаама на овом пророчком нивоу носила печат истине, јер су први и последњи напад били на духовну славну земљу, а средишњи напад био је на дословну славну земљу, која је симбол побуне. Сада видимо да ће се четврти удар, који означава почетак поруке Поноћног вапаја, догодити у духовној славној земљи када се испуне Нешвилске ватрене кугле. То значи да је други удар Валаама и његове магарице удвостручен, при чему је први од та два удара на дословну, а други на духовну славну земљу.

Чланак је изнео непотпуну истину коју је Лав из племена Јудиног сада открио као још једног сведока пророчке повезаности ислама са ватреним куглама Нешвила. Још један аргумент у прилог повезивању ислама са ватреним куглама налази се у реформним линијама свете историје. Сваки реформни покрет има своју сопствену особиту тему која прожима читав реформни покрет. У реформном покрету Мојсија радило се о ступању у завет са изабраним народом. У Христовој реформној линији радило се о Месији. У реформној линији Давида радило се о Десет заповести и светињи. Код милерита тема је била пророчко време, јер су милерити носили „поруку о времену“. Са доласком трећег анђела 11. септембра, тема реформне линије сто четрдесет и четири хиљаде била је препозната као ислам трећег јаука, деца истока, магарац библијског пророштва, ратни коњи из Откривења девет, источни ветар, скакавци и разгнењивање народа.

Zemljotres iz jedanaeste glave Otkrivenja označava islam treće nevolje, a ujedno predstavlja i zaključak poruke Ponoćnog pokliča. Ponoćni poklič bio je predložen Hristovim svečanim ulaskom u Jerusalim, koji je započeo odvezivanjem magareta. Početak Ponoćnog pokliča u mileritskoj istoriji bio je dolazak Samuela Snowa na konju na logorski sastanak u Exeteru. Početak razdoblja

Ponoćnog pokliča obeležen je simbolima islama. Postoji obilje svedočanstava koja potvrđuju da ispravljena poruka od 18. jula 2020. uključuje islam kao deo poruke upozorenja. Nije određen nikakav datum, ali vatrene kugle Nešvila prepoznaju spor oko „novoga vina“ u poslednjim danima, te stoga vatrene kugle Nešvila uključuju islam; ali šta je sa poistovećivanjem vatrenih kugli sa nuklearnim oružjem?

Порука мора задржати означење ислама као противника у нападу на основу многих сведока. Грешка у одређивању времена, коју треба исправити, праобразно је представљена и 1840. и 1844. годином. Време више не треба да буде део пророчке поруке, иако бројеви и даље јесу. Грешка представљена неразумевањем о светилишту такође мора бити разрешена, али пре него што буде разрешена и укључена у исправљену поруку, мора се утврдити шта је представљала грешка која је била праобразно приказана тим неразумевањем о светилишту. Шта је то неразумевање о светилишту представљало у упозорењу из Нешвила од 18. јула?

Тврдим да се одговори налазе у светлости која се разоткрива још од краја 2023. године. Три упоредне линије од по једанаест поглавља, које почињу једанаестим, а завршавају се двадесет другим поглављем у Постању, Матеју и Откривењу, представљају обнову Божјег завета са сто четрдесет и четири хиљаде. Да ли одбацујемо Његову понуду милости поступајући као да нисмо чули Његов позив, или се клањамо и објављујемо у својој људској снази: „све што Он заповеда, учинићу“? Или допуштамо Светоме Духу да Свој закон упише у наша срца и умове?

Одговори се такође налазе у откривању дванаестог поглавља Данила, у три стиха који представљају време као поруке првог, другог и трећег анђела. Та три стиха такође означавају 31. децембар 2023. у седмом стиху, 18. јул 2020. у дванаестом стиху, а затим је 1989. па до недељног закона и даље до завршетка времена милости представљено у једанаестом стиху. Те три истине, унутар та три стиха, налазе се управо у самом одломку Писма у коме је изложен троструки процес испитивања који се увек јавља када се неко пророштво открије!

Христос није само открио троструки испит из дванаестог поглавља Данила, него је те испите такође означио као темељни испит, за којим следи храмовни испит, а потом и одлучујући испит. Он је даље указао да је темељни испит започео 31. децембра 2023. године и да је био заснован на темељном испиту милеритског покрета, при чему је антихрист представљен као симбол који успоставља спољашње виђење.

Затим је поистоветио други, храмски тест као представљен Даниловом визијом Христа у храму у десетој глави. Тај тест је тренутно у току. Данилово дванаесто поглавље, распечаћивање датума 1989, 18. јул 2020, 31. децембар 2023. и недељни закон, укључује визију Рима и визију Христа. Обе визије изложене су у потпуно истој визији у којој се налази распечаћивање дванаесте главе. Те три главе чине једну визију, и визија Христа је храмски тест у десетој глави, визија антихриста је тест темеља у једанаестој глави, а путокази сто четрдесет и четири хиљаде у дванаестој глави представљају трећи и лакмус-тест, где се луде одвајају од мудрих док се многи чисте, убељују и кушају.

Проба храма отворила је светлост Левитске књиге двадесет и три, која је била светлост ковчега завета, која је алфа светлост седмодневне суботе и омега светлост седмогодишње суботе. Светлост алфа и омега субота поистовећује светлост оваплоћења. Та светлост указује на то да је Бог узео људско тело са циљем да обнови сједињење Божанства са човечанством, што је дело које је Христос започео 22. октобра 1844. године; дело које сада приводи крају у суду над живима.

Светлост Левитске двадесет треће повезала је алфа пролећне празнике са омега јесењим празницима да би произвела саму историју од 31. децембра 2023. па све до затварања времена људске милости. Унутар те линије, темељни тест је означен као да долази 31. децембра 2023, а храмовни тест је означен као да почиње 2025. године, и траје до лакмус-теста празника труба. Глас у пустињи, који је почео у јулу 2023. године, означен је празником бесквасних хлебова, који се завршио пет дана после путоказа од три дела. Затим следи период од тридесет дана, након којег је уследио путоказ од три дела, а потом пет дана, чиме се тако илуструју три корака вечног јеванђеља. Алфа путоказ од три дела, праћен са пет дана, јесте први анђеол; тридесет дана јесу други анђеол; а омега путоказ од три дела, праћен са пет дана до недељног закона Педесетнице, јесте трећи анђеол.

Христос је такође отворио светлост Левитске двадесет треће, градећи ковчег завета у храму у времену испитивања. Вест, или анђеол, суботе седмога дана с једне стране ковчега, и анђеол суботе седме године с друге стране ковчега, представљају херувиме закрилце који гледају у ковчег. У историји запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, двострука светлост та два анђела представља суботу седмога дана, а наука о оваплоћењу представља предмет који ће се проучавати кроз вечност.

Наравно, ако нисте у стању да у седам времена видите симбол јубилеја, духовну Прокламацију о еманципацији из 1863. године, онда нећете увидети да су алфа и омега пророчанства Вилијама Милера била седам времена и две хиљаде и три стотине дана. Немогућност да се сагледа значај та два повезана временска пророчанства спречава свако препознавање да 1798. представља седам времена, а 1844. представља две хиљаде и три стотине дана. Са тим недостатком знања било би готово немогуће увидети да, када се Левитска двадесет трећа глава доведе заједно ред на ред, стављајући њених првих двадесет и два стиха, који износе пролећне празнике, са последња двадесет и два стиха јесењих празника, тај ред почиње седмодневном суботом представљеном 1844. годином, а субота која завршава тај ред од четрдесет и четири стиха јесте субота земље представљена 1798. годином.

Неспособност да се сагледа однос између двеју субота представља неспособност да се увиди да је седам времена из 1798. човечанство, а две хиљаде и три стотине дана из 1844. божанство. Са тако дубоким слепилом, чинило би се готово немогућим препознати да алфа светлост суботе седмога дана и омега светлост доктрине о оваплоћењу поистовећују Христово дело у сједињавању Његовог божанства са палом човековом људском природом. Христово дело у сједињавању Његовог божанства са нашом људском природом јесте дело сједињавања 1798. са 1844, јер 1798. представља људско тело, а 1844. представља

божанство.

Човечанство је створено по обличју Божјем, поседујући вишу и нижу природу. Виша природа човека је телесна и продана греху. Христос обраћеној души даје Свој ум у тренутку обраћења, јер је обраћење место где се збива оправдање, а бити оправдан значи бити учињен праведним. Нижа природа не може бити тренутно откупљена, а јеванђеоско обећање за нижу природу јесте да ћемо при Христовом повратку примити прослављено тело. Виша природа је ум, а нижа природа је тело. Виша природа је пророчанство о седам времена које се окончало 22. октобра 1844, на Дан помирења, када су и седма труба и јубиларна труба обе почеле да се оглашавају. Седам времена ниже природе окончало се 1798. године, јер она не може бити обновљена до Другог Христовог доласка.

Седам времена 1798. године, седам времена 1844. године и две хиљаде и три стотине година 1844. године представљају Христово дело које је отпочело 22. октобра 1844. године. То дело је било да сједини Његово божанство са човечанством; али када је 1844. године требало да буде сједињен храм који се састоји од човечанства и божанства, 1798. година није требало да буде укључена, јер она представља предворје незнабожаца.

Испит храма обухвата мерење храма, а рано у историји отпечаћивања које је започело 2023. године, отпечаћивање седам громава идентификовало је историју од првог разочарања до великог разочарања као коначну и савршену манифестацију историје представљене седам громава, за које надахнуће каже да представљају догађаје који су се одиграли током историје првог и другог анђела, а такође и будуће догађаје који ће бити откривени својим редом. То савршено испуњење било је постављено унутар оквира истине који је био једно од првих откривења датих 2023. године. Разочарање на почетку представљало је омега-разочарање, а у средини је био логорски састанак у Ексетеру, где су мудри и луди били раздвојени на основу „уља“ поруке.

Храм милерита био је подизан из разочарања у разочарање, те се тако показује да се храм сто четрдесет и четири хиљаде подиже од 18. јула 2020. па до ускоро долазећег недељног закона, када се у причи врата затварају, као што се догодило 22. октобра 1844. године. Историја представљена са седам громава јесте иста историја која је представљена у светлости дванаесте главе Данила. Светлост дванаесте главе Данила и њених хиљаду двеста деведесет дана непосредно је повезана са тридесетогодишњим периодом који је представљен у једанаестом стиху. Она је такође повезана са тридесет година које су обележене првим представником завета са изабраним народом и пророком који је био подигнут да означи промену заветног односа са дословног Израиља на духовни Израиљ. Тридесет дана у средини оквира двадесет треће главе Левитске књиге јесу истих тридесет година првог корака Аврамовог троструког завета с Богом. Тридесет година од 508. до 538. у једанаестом стиху јесу симбол свештенства сто четрдесет и четири хиљаде.

Тридесет дана у структури двадесет треће главе Левитске књиге део су четрдесет дана током којих је Христос лицем к лицу поучавао Своје ученике до Свога вазнесења. Тридесет је симбол свештеника који су почињали да служе са тридесет година живота. Тридесет

година од 508. до 538. означавају прелаз од паганског Рима ка папском Риму, и тиме означавају прелаз лаодикијског свештенства сто четрдесет и четири хиљаде ка филаделфијском свештенству сто четрдесет и четири хиљаде. Тај прелаз се одвија у три корака, као што је представљено 508. годином, када је „свагдашња“ била укинута, Јустинијановим декретом из 533. године, а затим недељним законом из 538. године, којим је прелаз био довршен.

Тих тридесет година представља период од 1989. до закона о недељи, када ће Божји запечаћени филаделфијски народ, као Његов храм, бити уздигнут да га сав свет види. Тада ће свет судити између Христа, који је представљен Својим народом, који седи на небеским местима са Христом и стога је у храму Божјем; и човека греха који седи у храму Божјем, показујући себе да је Бог. При ускоро долазећем закону о недељи, радници једанаестог часа, који су уједно и велико мноштво, биће суочени са темељним испитом. Да ли је седмодневна субота Божја субота, или је дан сунца Божја субота.

„И тада се пред њим одиграо још један приказ. Било му је показано Сотонино дело у навођењу Јевреја да одбаце Христа, док су тврдили да поштују закон Његовог Оца. Сада је видео хришћански свет под сличном обманом, како тврди да прихвата Христа, док одбацује Божји закон. Чуо је од свештеника и старешина поамни повик: ‘Уклони Га!’ ‘Распни Га, распни Га!’, а сада је од учитеља који се називају хришћанима чуо повик: ‘Уклони закон!’ Видео је суботу погажену, а на њеном месту успостављену лажну установу. Мојсије се поново испунио запрепашћењем и ужасом. Како су они који верују у Христа могли одбацити закон изговорен Његовим сопственим гласом на светој гори? Како би ико ко се боји Бога могао одбацити закон који је темељ Његове владавине на небу и на земљи? Са радошћу је Мојсије видео да Божји закон и даље поштује и узвисује верна мањина. Видео је последњу велику борбу земаљских сила да униште оне који држе Божји закон. Погледом је обухватио време када ће Бог устати да казни становнике земље због њиховог безакоња, а они који су се бојали Његовог имена биће покривени и сакривени у дан Његовог гнева. Чуо је Божји завет мира са онима који су држали Његов закон, док Он даје свој глас из свог светог пребивалишта, и небо и земља се тресу. Видео је други Христов долазак у слави, праведне мртве подигнуте у бесмртни живот, и живе свете преображене без гледања смрти, како заједно уз песме радости узлазе у Божји Град.” Патријарси и пророци, 476.

Велико мноштво, које су незнабошци и радници једнога часа, бива испитано темељним испитом, после којег одмах следи испит храма. Да ли ће људски храм Рима са човеком греха бити стена или песак на којима градите своју веру? Или је то храм оваплоћења, који је сједињење божанства и човечанства, који је храм сто четрдесет и четири хиљаде, што Петар назива „духовном кућом“? У том раздобљу испитивања темеља и храма, прогонство ће извршити лакмус-пробу трећег корака, а затим ће се људско време милости завршити.

Лав из племена Јудина сада попуњава скривену историју четрдесетог стиха и увео је још више светлости кроз три двестапедесетогодишња пророчанства о Киру, Нерону и Трампу; и учинио је то управо у време када је нагласио дело објављивања исправљене поруке из

Нешвила. Неронова линија пружа оквир коначног успостављања лика звери у Сједињеним Државама, а затим и у свету. Кирова линија из 457. пре Христа идентификује историју између Рафије и Панија, историју између украјинског рата и Трећег светског рата, који почиње када се Паниј сједини са Акцијумом у ускоро долазећем недељном закону. Трампова линија завршава се ове године, 4. јула.

Нерон је симбол прогона; смирска црква поистовећује историју која се наставља све док прогон не оконча 250 година касније код цркве у Пергаму и компромиса. Та линија означава подизање лика, и стога се усклађује са историјом у којој се лик Христов подиже у Његовом храму. „Едикт“ је полазна тачка која води ка првом закону о недељи, за којим следи затворена врата поделе између истока и запада, мудрих и лудих, пшенице и кукоља, и спасених или изгубљених. „Едикт“ који започиње то раздобље уједно је и „едикт“ који започиње исто то раздобље кушања за свет. „Едикт“ је, дакле, и први и последњи. Свака ознака на Нероновој седамнаестогодишњој линији указује на појачавајући прогон кризе закона о недељи који почиње „едиктом“, нечим налик председничкој „извршној уредби“.

Kirova tri dekreta iz 457. godine pre Hrista prepoznaju period od sedamnaest godina sa tri putokaza na kraju, kao što je to slučaj i sa Neronovom linijom, kao i sa Kirovom drugom linijom, koja se završila dolaskom prvog, drugog i trećeg anđela od 1798. do 1844. godine. Kirova tri koraka jesu bitka kod Rafije, zatim deset godina do drugog koraka, a potom sedam godina do bitke kod Panijuma. I početak i završetak jesu bitke, te stoga nose obeležje Alfe i Omega. Prvi period od deset godina predstavlja vreme ispitivanja koje je započelo 2014. godine ukrajinskim ratom, a drugi period završava se sedam godina kasnije u bici kod Panijuma.

Палмони

Палмони је открио временску поруку милеритима у историји првог и другог анђела, а Он открива поруку о бројевима у историји сто четрдесет и четири хиљаде, што је историја трећег анђела.

Simbolične proročanske istorije, kao što su dvadeset i dve godine od 1776. do 1798, predstavljene Makabejskom pobunom, identifikuju uzrok početka šestog carstva i uzrok završetka petog carstva. Dvadeset drugi predsednik, Grover Klivlend, bio je alfa predsednika koji predstavljaju tip omega predsednika Donalda Trampa, kao jedina dvojica predsednika koja su služila dva neuzastopna mandata. Tramp je dvadeset drugi predsednik koji je osvojio drugi mandat, računajući i druge predsednike koji su preuzeli dužnost u mandatu prethodnog predsednika, zajedno sa predsednicima koji su za sebe osvojili drugi mandat. Šesto carstvo biblijskog proročanstva otpočelo je 1798. godine, nakon dvadeset i dve godine od Deklaracije o nezavisnosti. Period od 1798. do 2026. predstavljen je brojem 22 na alfa datumu i brojem 22 na omega datumu.

Три низа од по једанаест поглавља које почињу једанаестим поглављем и завршавају се двадесет другим поглављем. Свака од те три линије од по једанаест поглавља садржи тачну средишњу тачку представљену са три стиха. Постање указује на то када је „обрезање“ дато као симбол заветног односа са изабраним народом. То је био први пут да је изабраном народу дат знак који представља заветни народ, а у Матеју средишња три стиха указују на

Стену на којој ће Христос сазидати Своју цркву. Ти стихови указују на тренутак када је име Симона Варјоне промењено у Петар, што је једнако сто четрдесет и четири хиљаде. Средина низа у Откривењу указује на завет са смрћу, јер означава папство као осму главу која је од седам. Шта, по вашем мишљењу, значи то што једанаесто поглавље у Чежњи векова указује на вест Јована Крститеља, а двадесет друго поглавље указује на Јованову смрт?

Средина тих поглавља доводи вас до стране 168, где почиње поглавље под насловом Никодим. Једанаесто поглавље носи наслов Крштење, а двадесет друго поглавље носи наслов Утамничење и смрт Јованова. Једанаесто поглавље је симбол смрти, погребенија и васкрсења, као што су то и седамнаесто поглавље и Никодим, као и смрт Јованова.

О овим стварима наставићемо у следећем чланку.